

ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜ-)

ਭਾਵ "ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਧਾਰਾ 82(1) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ. ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਵੀਂ ਵੰਡ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਹ 17 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 17 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਹਰਿਆਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 200 ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜ਼.

ਭੂਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫਾਈਨਿਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2002

24 ਨਵੰਬਰ 1967 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਨਿਯਮ 1 -ਏ, ਚੈਪਟਰ IV-F(ਬੀ), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵਾਲੀਅਮ V ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ — ਕੀ ਖੁੰਝਣ ਲਈ - ਜਵਾਬਦੇਹ — ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ — ਅਵਰਮੈਂਟ ਅਤੇ ਐਫੀਡੇਵਿਟ — ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ — ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ — ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਬੇਰੀਮਾ ਫਾਈਡਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸਦੇ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ

ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤਿਅੰਤ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1968) 1

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਜਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾ ਨੋਬਲਿਸ ਡੇ ਲਾ ਰੋਬ - ਗਾਉਨ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮੀਕਰਨ *noblesse oblige* ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ■ ਤੋਂ /

ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਉੱਚ ਵਕਾਲਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਜਿੱਠੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਸਨਮਾਨ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਐਚ ਈਰਾ ਐਲ ਅਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ, ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਐੱਚ. ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਭਲ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਆਰਡਰ,

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਡੀ ਅਤੇ ਸੀ)। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਸ: ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹੈ, ਜੋ 4* ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਾਦਾ ਸੀ। ਝਗੜਾ ਖੇਤੀ - ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਬ-ਹਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਝਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਅਬੋਹਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਸਬੰਧਤ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ. ਇਸ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, - ਅਨੁਸੂਚੀ C ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਅਨਿਯਮਿਤ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਬੀ) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ hgd ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 5) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 12 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ: -

- (1) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ,
- (2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।
- (3) ਅਨੁਬੰਧ ਏ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ '•

"ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਿਆ ਗਿਆ"।

ਰਿਫ਼ਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਰੂਲ 1-ਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਵਾਲੀਅਮ V ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4-ਐਫ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 12 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਲਈ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 20 ਸਤੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:

ਸ੍ਰੀ ਭਾਟੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਕ ਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਤੀ”

2 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ, ਅਧਿਆਇ 4-F(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ TA(i) AH ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਸਥਾਨ।

(iuj mam ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤਿੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ii) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

- (iv) ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਪ-ਰੁਡ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
- (v) ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਤੇ * ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਤ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਐਕਸਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

' ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 20 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 (ਸੀ. ਐੱਮ. 3384/67) ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸਲ ਲੇਨਅਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 20 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: ■—

“5. ਕਿ 20 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

- (1) ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਵਾਲੀਅਮ V ਦੇ ਨਿਯਮ 1-ਏ, ਚੈਪਟਰ 4-ਐਫ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨ ਦੇ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਬ੍ਰਾਂਚ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ, ਡਾਕਖਾਨਾ ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ, ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1967, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਖਤਿਆਰ-ਏ-ਅਮ। ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੇਕਰ R-3 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

1. L. R. Punjab and Haryana

(1968)1

ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਆਧਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3 ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਸਲ ਪੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਨੂੰ

ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ,
ਬ੍ਰਾਂਚ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ, ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ।

ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਾਕਖਾਨੇ ਤੋਂ ਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਦੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਸੀਦ ਲਿਫਾਫੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ: ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ, ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1967 ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

(ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ) ਪੁੱਤਰ ਸ: ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ, (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ)।

ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1967

ਤੁਹਾਡੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1967, ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਸੀਦ ਬਕਾਇਆ ਲਿਫਾਫੇ ਇਸ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 1967 ਦੇ ਮਹੀਨੇ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਡਾਕਖਾਨੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(Sd.) ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਬੀਪੀਐਮ 26

ਸਤੰਬਰ, 1967।

6 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਕੌਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ ਐਸ ਮਲਿਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਭਾਟੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਰਾਂ 5(i), (iii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੁੜੀ

Bhupinderpal Kaur v. The Financial Commissioner, Punjab, etc.
(Tek Chand, J)

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1967 ਦੀ CW 2003) ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਕਲ, ਮਿਤੀ 16/17 ਅਕਤੂਬਰ, 1967, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੋਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ. ਨਕਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 3 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ 27 ਅਤੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਭਾਟੀਆ, 27 ਜਾਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਟੀਆ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 3 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

30 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ ਵੱਲੋਂ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। -4

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਤਲਾਬ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਟੋਕਨ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਸੀਦ ਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਦਰਖਾਸਤ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ ਦੇ ਸ. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਸੀਦ ਬਕਾਇਆ ਲਿਫਾਫੇ ਬਰਾਂਚ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿੱਲਿਆਂਵਾਲੀ, ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 5(i) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ 3384 ਆਫ 1967, ਜੋ ਕਿ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 20 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦਾ ਇਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ (ਸੀ. ਐੱਮ. 3384/67) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ

Bhupinderpal Kaur v. The Financial Commissioner, Punjab, etc.
(Tek Chand, J)

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਐੱਸ. ਭਾਟੀਆ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4-ਐਫ (ਬੀ) ਦੇ ਨਿਯਮ 1-ਏ ਤੋਂ ਅਧਿਆਇ 4-ਐਫ (ਬੀ) ਤੱਕ '* ਨੋਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਾਲੀਅਮ V.

ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 1-ਏ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰੇ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ

ਭੁਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ
(ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

ਨੂੰ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ ਪੰਜ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਲੈਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੰ: 5)। ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ, ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇ. ਮਾਰੱਪਾ ਗੌਡਰ, ਕੇ.ਐਮ.ਐਸ. ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸੜਕ ਆਵਾਜਾਈ ਬੋਰਡ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਏਸੀਆਟਿਕ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਅੱਫਰੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਫ-ਸੁਥਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਦਮਨ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜ਼ੀਕਰ, ਪੁੱਤਰ ਯੂਸਫ, ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ (3) ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਿਰਪੱਖ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਡਿਪਟੀਲਾਲ, ਲੇਸੀ ਵਿਚ . ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਟਾਕੀਜ਼, ਓਟਾਕਮੁੰਦ ਬਨਾਮ ਨੀਲਗਿਰੀਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (4), ਕੇ. ਮਸਾਪਾ ਗੌਡਰ, ਕੇਐਮਐਸਜੇ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਟਰੈਫਿਕ ਬੋਰਡ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ ਐਸ ਟੀ ਸਰੀਰ ਕੁਬਰਾ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ, ਪਰ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠ

(2) ਏਆਰਆਰ 1951 ਸਾਰੇ. 746 (FB)

(3) ਏਆਈਆਰ 1951 ਨਾਗ 16.

(4) ਏਆਈਆਰ 1959 ਮੈਡ. 460

(5) 1959 ਸਾਰੇ. ਐਲਜੇ 159।

' " ' "

ਅਨੁਛੇਦ 226. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਸ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਫਲਜ਼ੋ ਸੀਜੇ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਸੀ।

ਮਿਸ਼ਰੀ ਰਿਣ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ . ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ

Bhupinderpal Kaur v. The Financial Commissioner, Punjab, etc.
(Tek Chand, J)

ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਧਿਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਜਾਭਾਈ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਮੁਨਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਵਾਸੂਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ (8) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਿਰ, ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭੌਤਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਥਾਰਟੀ) ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ

- (6) 1963 PLR 1009
- (7) 71 ਕਲਕੱਤਾ ਵੀਕਲੀ ਨੋਟਸ 385
- (8) 1962 ਦੇ CA 692 ਨੇ 1 ਮਈ, 1963 (SC) ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਡਮੰਡ ਡੀ ਪੋਲੀਗਨੈਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ; ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9)। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਐਡਮੰਡ ਡੀ ਪੋਲੀਗਨੈਕ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪਰਜਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਵਸਨੀਕ ਸੀ। ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ। ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 20 ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ £ 4,000 ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਘਰ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ। ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਇਸ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਨੇ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਸਕਾਉਟ ਰੀਡਿੰਗ ਸੀਜੇ ਨੇ

Bhupinderpal Kaur v. The) Financial Commissioner, Punjab, etc.
(Tek Chand, J)

ਦੇਖਿਆ:

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।...

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਨੀਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਕੋਨ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਨ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(9) LR (1917) 1 KBD 486.

Bhupinderpal Kaur p. Tho Financial Commissioner, Punjab, etc,
(Tek Chand, J.)

ਨਿਯਮ ਮੇਰੇ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੋ, ਜੇ., ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਰੀਡਿੰਗ, ਸੀਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਾਰਡ ਕੋਜ਼ੇਨਜ਼-ਹਾਰਡੀ ਐਮਆਰ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

“ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ:

ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ੀ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾਗਿਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿੱਟ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਕ੍ਰਟਨ, ਐਲਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਹ

ਪਾਰਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ-ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਅਪੂਰਣ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿਧੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੈਂਸਰੀ ਜਾਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ।

ਡਲਗਲਿਸ਼, ਬਨਾਮ ਜਾਰਵੀ (10) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ”

ਲਾਰਡ ਲੈਂਗਡੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

“ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਬੈਰਨ ਰੋਲਫੇ ਨੇ ਲਾਰਡ ਲੈਂਗਡੇਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੰਨਾ 243 'ਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਾਰਡ ਲੈਂਗਡੇਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜੋੜਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੀਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 'uberrima ਵਫ਼ਾਦਾਰ।' ” ^

ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਰਿਪਬਲਿਕ ਆਫ ਪੋਰੂ ਬਨਾਮ ਡਰੇਫਸ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (11) ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇ, ਜੇ. ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:

(10) 2 ਸੈਕ। & ਜੀ. 231, 238.

(11) 55 LT 802 (803)

ਭੁਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫੰਜਾਬ ਆਦਿ।
(ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

“ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਦ ਹੇਗਨ (12) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਾਰਵੈਲ ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਈ% ਭਾਗੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਡਿਸਕਲੋਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 1A(iii) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

"ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (ii) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਵੇਰਮੈਂਟ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈਕਸ ਨੋਬਲੈਸ ਡੇ ਲਾ ਰੋਬ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਗਾਊਨ ਦੀ ਕੁਲੀਨਤਾ। ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਸ਼ਾਰਸਵੱਡ ਨੇ 1854 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੈਕਚਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਖਿਆ:

712) 1908 ਪੀ? 189(201) =98 LTR 891 (895)।

"ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖੇ, ਥੋਪਣ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ - ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਾਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ - ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ - ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।"

(ਪੰਨਾ 1087)।

ਐਲਸੀਜੇ ਕਾਕਬਰਨ ਨੇ 1864 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਖਿਆ:

"ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰੇ, ਪਰ ਨੇਵਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ।" (ਸਫ਼ਾ 75 ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ)।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਹੀ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਗਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ।

ਜਸਟਿਸ ਐਗਲਿਨ ਨੇ "ਬੈਚ ਅਤੇ ਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ" ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ:

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵੇਰਿਟਾਸ ਐਸਟ ਜਸਟੀਟੇ ਮੈਟਰ. (ਸੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।) ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਉੱਚ ਵਕਾਲਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। (ਹੈਨਰੀ ਐਸ. ਡਰਿੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿਡੀਓ) ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖੰਡ V ਦੇ ਨਿਯਮ 1A(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਲਕਸ਼ਮੀਜੀ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ v. ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ-)

ਵਕੀਲਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ: ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਦੂਸਰਾ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ (ਸੀ. ਐੱਮ. 2384/67) ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ

ਸਨ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 27 ਅਤੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ। ਨਾ ਤਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ "ਨਿਯਮ IA, ਅਧਿਆਇ 4-F(b), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਵਾਲੀਅਮ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ 4-F(b) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੁਰਣ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤਿਅੰਤ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੁੱਠ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਅਬੋਹਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ ਐਨ ਐਮ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰਐਸ 'ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਐਫ.

ਲਕਸ਼ਮੀਜੀ ਸ਼ੁਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1965 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 282

28 ਨਵੰਬਰ 1967 ਈ

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ- (1956 ਦਾ ਐਲ)- ਐੱਸ. 433 (c) ਅਤੇ 434 (l) (a) — ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ — ਕਦੋਂ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਕੰਪਨੀ — ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਣ-